

uvodnik

Mladi smo bodočnost



Štefan Pahor.

Mladi smo abulični, zapspani, egoisti, neangažirani, brez zanimanj, nihilisti, mislimo samo na lastno dobro počutje, naši ideali so samo materialni in tako dalje.

Gotovo ste že večkrat slišali take očitke mlajšim generacijam. Jaz osebno sem jih in sem se tudi večkrat spraševal, zakaj naj bi bili mladi tega konca tisočletja po mnenju "starejših"

take socialne pošasti. Najprej sem izhajal iz tega dejstva: če nekoga ocenjuješ ali kritiziraš, ga skoraj avtomatično primerjaš z nekom drugim ali z drugim modelom. Ko torej slišim take ali podobne kritike na račun moje-naše generacije, si predstavljam, da ima oseba, ki je izrekla to sodbo, določen zgled, na katerega se nanaša in ga torej navaja kot model.

Zdaj se sprašujem, kaj so tako izrednega naredile generacije mladih iz začetka stoletja, v čem so bili tako aktivni mladi iz časa med obema vojnama, zakaj so bili tako aktivni in polni idealov mladi iz časa kontestacije? Mladi iz začetka stoletja so bili zelo navdušeni za ideale futurizma (vojna, uničevanje vsega, kar je "zastarelo" in nosi znake časa), mladim med obema vojnama očitno ni bil dovolj en sam svetovni pokol, ne, hoteli so narediti boljše kot prejšnja generacija, mladi iz konca šestdesetih let so se zelo radi imeli in vsi skupaj so poskušali vse mogoče načine, da bi se uničili z različnimi mamili in halucinogenimi sredstvi. So torej te generacije toliko boljše od naše? Gospod Kocjančič nam je govoril na Dragi mladih in nas definiriral s podobnimi izrazi, kot jih dobite na začetku tega uvodnika. Morda ima tudi prav, da smo danes mladi zaspani. Vem zgotovno, da obstajajo za živčne ljudi pomirjevalna sredstva, da lahko omamimo nekoga z kloroformiom...

Zakaj se te starejše generacije, ki so bile tako živahne v preteklosti, ne sprašujejo, zakaj smo mladi tako zaspančkani? Mar nismo njihovi sinovi? Se morda bojijo priznati svoje napake? Pomislimo samo na šolski sistem, mlade nas imajo za oddaljene od dogajanja v državni politiki, zakaj torej sem v svoji šolski karieri doživel samo par ur državljanske vzgoje? Ali pa naša draga matura, mar nismo mladi čakali na reformo tega bistvenega izpita celih trideset let? Zakaj smo se morali mi zaspani mladi zadovoljiti z začasno in eksperimentalno matura? Ni morda tudi to vzrok za tako "pokvarjeno mladino"? Ali pa pogledjmo, kakšne televizijske sporede so nam ponujali skozi vsa osemdeseta in devetdeseta leta, so se vam zdeli vzgojni in vredni tistega čudovitega stroja, ki ga imamo v glavi? Če so te uboge nove generacije res tako prazne ni morda vzrok v praznih večernih programih, ki nam jih je ponujal gospod cavalliere Berlusconi, poleg tega, da mu je sledila še državna TV in tekmovala, kdo bo uspel pripraviti bolj neumno od-dajo.

Za konec samo še par besed o naših zaspanih in abuličnih dejavnostih. To, kar berete, je revija, ki si jo zamislimo, vodimo, napišemo in oblikujemo sami mladi. Letos je potekala že osma Draga mladih, ki jo vodimo in pripravimo sami mladi, poleg tega, da smo aktivni pri organizaciji klasične Drage. Tudi mladi, ki smo aktivni v MOSPu, skušamo biti čim bolj aktivni z najrazličnejšimi dejavnostmi. In poznam še ogromno drugih organizacij v Sloveniji, Italiji, Evropi, ki so stoo odstotno mladinske in so izredno aktivne in koristne ne samo za mlade ampak za celotno družbo. Rad bi se še zahvalil prejšnjim generacijam "starejšim", ki so nas podpirali, pomagali, dali možnosti, da se uveljavimo in izkoristimo to, kar so nam predali, ne da bi nas slepo kritizirali in nas primerjali s tistim, kar je bilo in se ne bo vrnilo. Mladi smo bodočnost, tega se morajo vsi zavedati, ne glede če smo zaspani ali zbudjeni.

Štefan Pahor

Fotokronika 8. Drage mladih

V četrtek, 3. septembra, dopoldne se v parku Finžgarjevega doma na Opčinah že šopiri velik bel šotor. Prostor je snažen, lepo urejen, oder pa še sramežljivo čaka na to, da ga kdo od mladih prostovoljcev, članov organizacije gostiteljice, "Mladi v odkrivanju skupnih poti", okraši s cvetjem (darovala ga je cvetličarna "Anna" z Opčin) in veliki-ma napisoma "VIII. Draga mladih" ter "Mesto civilne družbe v demokraciji". V zgodnjih popoldanskih urah se udeleženci začenejo zbirati na dvorišču za Marijaniščem. Pričakajo jih nekatera dekleta in fantje (Erika Hrovatin, Jasna Simčič, Ivana Šolc, Matej Susič, Bojan Mevlja, Luciana Čebren), ki imajo nalogo, da vsakemu udeležencu razkažejo prostore, kjer se bo dogajala velika prireditev, in ga pospremi v recepcijo, kjer se mu posvetita Aleš Vovk in Jadranka Cergol.



In že je tu prvo predavanje, še prej pa pozdrav v ime-nu gostiteljev (Breda Susič) in odgovornih organizatorjev (Štefan Kržišnik). Filozof dr. Tone Jamnik opredeli pojem "civilna družba" in zelo natančno, jasno in tudi razgibano prikaže, kako je pojem nastal, oz. kako se je v času razvijal in spreminjal. Po predavanju, ki mu je sledilo kar lepo število poslušalcev, se razvije živahna diskusija, ki jo moderira David Movrin in v kateri se mladi diskutanti želijo poglobiti predvsem v sedanost in v probleme civilne družbe v Sloveniji.

V četrtek zvečer udeležence čaka skupna večerja (v kuhinji so se zanje trudili Barbara in Luka Škrlep in Petra Poštrak), potem pa kulturni in družabni večer. Nastopi gledališka skupina Slovenskega kulturnega kluba iz Trsta z mladinsko celovečerno igro Tajno društvo PGC (režija Lučka Peterlin), ki gledalce navduši s svojim živahnim nastopom. Po igri sledi spoznavni večer, ki ga vodi Janez Bohanec. Udeleženci se po zaslugi duhovitih družabnih igrice med seboj spoznajo in povežejo.

* * *

Naslednje jutro se začne z daritvijo sv. maše (daruje jo g. Milan Knep) in zajtrkom. Nadaljuje pa se s prvo okroglo mizo, ki jo moderira Gregor Novak. Časnikar Sergij Pahor, profesor Samo Pahor, časnikar Janez Markež in ustavni sodnik ter univerzitetni profesor Peter Jambrek spregovorijo, vsak iz svojega zornega kota, o vlogi

medijev in sodstva v civilni družbi. Skupna ugotovitev vseh štirih gostov je, da politika zelo omejuje neodvisnost medijev in sodstva. V Sloveniji se to dogaja zaradi negativne dediščine prejšnjega režima (sedanja oblast želi ohraniti kontrolo nad vsemi sferami življenja, tako kot v času socializma), v Italiji pa zaradi neučinkovitosti sodnega sistema.

* * *



Po kosilu se nekateri udeleženci odpravijo z znamenitim openskim tramvajem do centra Trsta na voden

ogled ene izmed osrednjih ustanov Slovencev v zamejstvu, t.j. na Slovenski raziskovalni inštitut. Tu jih pričaka ravnatelj SLORIja, Emidij Susič, ki jim podrobno prikaže delovanje in pomen te ustanove.

* * *



Zvečer, po predavanju Drage in okusni zakuski, ki so jo za vse udeležence Drage in Drage mladih pripravile gospe Licia Pahor in neutrudni "vili slaščič" gospe Majda Giraldi in Milena Andree, je na vrsti ples. Za glasbo skrbi D.J. Matej, pomagajo pa mu še mnogi drugi: npr. Edvin, Marko, Staška, Aleksij, Jadranka...

* * *



...ostali pa raje zaplešejo! Valčke, polke, vlakce, Macarenno (že spet!!!), nekateri se lotijo tudi boogija, tržaškega mamba, fox-trota...



...in še marsičesa drugega... improviziranega, ... zabavnega, ... norega, ... vročega... Zabave in dobre volje res ne manjka!!!



Naslednje jutro se nekateri odpravijo v bližnji Prosvetni dom na ogled zanimive razstave o slovenskem pomorstvu in ribištvu v Tržaškem zalivu.

Takoj potem pa jih čaka še okrogla miza, ki jo moderira Gregor Macedoni, o vplivu mladih in njihovih organizacij na politiko. Okroglo mizo oblikujejo bivši minister za socialo v študentski organizaciji Uroš Slamič (kritičen je do študentske organizacije, ki se po njegovem mnenju v zadnjih časih premalo oglašča v javnosti z zahtevami in pobudami v zvezi s problemi, ki se tičejo populacije vseh mladih, posebno pa študentov), vodja preventivno-vzgojnega projekta Skala, salezijanski duhovnik Martin Lisec (poudari pomen preventivnega dela z mladino in opozori na probleme mladih, ki živijo na obrobju družbe), minister za delo, družino in socialno, mag. Tone Rop (naniza vrsto projektov, ki jih predlagajo organizacije civilne družbe in jih financira njegovo ministrstvo) ter ravnatelj Slovenskega deželnega gospodarskega združenja, Vojko Kocjančič (opiše probleme mladih pri iskanju zaposlitve v naši deželi ter značilnosti današnje mladine, ki je željna le zabave, ki odklanja odgovornost in zahtevnejša dela, ki se noče angažirati na nobenem področju, pač pa je pasivna in apatična). Okrogla miza je zelo stvarna, dotakne se konkretnih problemov mladih, zato so zelo številni udeleženci nad njo navdušeni.

* * *

Kaj naj še povemo o letošnji Dragi mladih?

... Da se je udeležilo rekordno število mladih... Da jih je večina prišla iz Slovenije, kar nekaj pa jih je bilo tudi iz zamejstva - predvsem s Tržaškega -, čeprav so bili ti manj opazni, ker se niso udeležili celotnega programa in ker so manj posegali v debate. Nikogar pa ni bilo s Koroške in iz zdomstva... Da je bilo veliko novih mladih obrazov in da so ti mladi prihajali iz zelo različnih skupin in organizacij.

Breda Susič
Fotografije:
Tomaž Susič ⇒ 4



Fotokronika

8. Drage mladih

⇐ 3

... Da je uspešno deloval posebni tiskovni predstavnik (Aleš Primc), ki je pripomogel, da je bila Draga mladih obravnavana v skoraj vseh slovenskih medijih (no, nekaterih manj, nekaterih bolj...).

... Da so bili vsi udeleženci zelo zadovoljni s programom in izvedbo. Da so se vsi imeli lepo, da so izvedeli marsikaj novega, da so spoznali nekatere zanimive osebnosti, ki so prispevale k visoki kvaliteti študijskega programa prireditve, da so navezali nova prijateljstva, da so občutili vsaj delček utripa naše zamejske skupnosti, da so se osvestili o problemu civilne družbe, ki je trenutno v Sloveniji, pa tudi pri nas, zelo pereč in aktualen.

...Da imajo zaslug pri uspehu prireditve tudi glavni sponzorji Drage mladih, to so Svet slovenskih organizacij, Krekova banka, Urad R Slovenije za mladino in podjetje Agrovint.

... Da bi Drage mladih ne bilo brez požrtvovalnega dela naših fantov in deklet, ki so več kot teden dni na terenu trdo delali, zato da so pripravili prostor in ga potem pospravili in počistili (v prvi vrsti Štefan Pahor, Andrej Maver, Aleksij Štoka, Matjaž Rustja, Edvin Bukavec, Matej in Tomaž Susič, Danilo Pahor, včasih pa so priskočili na pomoč še nekateri mlajši skavti) in da je vse teklo kot po maslu (Nataša Zubalič, Nadia Roncelli, Alenka Giugovaz, Miriam Čermelj, Staška Cvelbar, Tjaša Milkovič, in še kdo)... Da Drage mladih ne bi bilo, če se ne bi že od novembra meseca - skoraj vsak mesec - sestajali na sedežu Združenja katoliških študentov in če ne bi glavni koordinator, Štefan Kržišnik, poskrbel, da je postavil na noge organizacijsko ekipo, ki bi mu jo lahko zavidalo marsikatero podjetje, ki se profesionalno ukvarja z organizacijo takih prireditev.

... In da se vidimo zopet prihodnje leto na 9. Dragi mladih!

KLUB

Odbor Kluba na Višarjah

Klubovci se po poletnem premoru zopet oglašamo na straneh Rasti. Tudi letos bomo vsak mesec poročali o našem delovanju in o naših sestankih. Torej, kar začnimo.

Pred dvema tednoma smo se odborniki SKK zbrali in poskusili sestaviti program za letošnjo sezono. Kljub našemu naporu nam ni uspelo tistega dne nič konkretnega narediti, tako smo se skupaj z našo mentorico odločili, da bomo neko nedeljo šli na "duhovni razmislek" na Sv. Višarje. In res, 20. septembra smo se navsezgodaj zbrali pred železniško postajo v Trstu in veselo odpotovali.

Na Višarje smo dospeli kar zgodaj, saj smo se do vrha hriba peljali z žičnico. Na vrhu je bila temperatura še kar hladna, zato smo se napotili v gostilno po topel čaj. Začeli smo sestavljati nov program za SKK in, ne-

verjetno, predloge smo kar stresali iz rokava! Zamislili smo si že nekaj tem za sestanke naslednjega meseca in nekaj pobud za prihodnje mesece. Opoldne smo prekinili sejo, saj so se nekateri odpravili k sveti maši. Po maši pa smo se odpravili na kosilo na jaso ob poti, s katere smo lahko uživali čudovit razgled na vse hribe, ki so nas obdajali. Med kosilom smo zopet prišli na pogovor o programu SKK in si zamislili še nekaj predlogov.

Na poti proti žičnici smo se še enkrat podali v gostilno, kjer smo si privoščili skodelico toplega čaja z rumom in še malo poklepetali. Ker pa se je bližala ura odhoda, smo na žalost morali stopiti v žičnico, ki pa nam je podarila še nekaj lepih razgledov na hribe. Kmalu zatem smo ujeli še vlak, ki nas je odpeljal v naš Trst.

Lucia Lombardo

LITERATURA

ČLOVEK Z URO

*Človek hiti,
časa več ni
za prijatelja,
ki ob njem sedi.*

*Tako
dan za dnem
prijateljska vez
strohni
in kot tujec
sam ob sebi
nemiren
sedi.*

KOT KIP

*Kot kip
sedim sredi življenja,
kot kip,
ki prosi odpuščanja,
odpuščanja za samoto,
za nepodano roko,
za zatajeno dobroto.*

SLAVOSPEV LJUBEZNI

*Struna mojega srca
nemo melodijo igra,
z roko objame,
s pogledom segreje
izgubljene duše sveta,
ki jih na poti sreča.*

BOŽJI DAROVI

*Glej na te darove,
ki jih v roki imaš
in z njimi življenje igraš.*

*Poglej jih,
ni treba se jih bati,
uživaj jih,
z drugimi jih deli,
zase ne smeš jih obdržati.*

Katja Volpi

V vihartni noči

Večer je bil zal in miren, kakor iz čistega srebra ulit. Zvezde so se sinje lesketale na poletnem nebu, zadnji sončni žarki so mi debelo mežikali in se mi dobrohotno muzali kot stari znanci. Sedela sem na kamniti klopi pred hišo, zrla v to brezmejno temno barvo, ki je preplavljala nebo in v lesketajoče se žarke zahajajočega sonca. Vse v meni se je radostno smejala, duša mi je bila čista in odprta, toplapa sapica, ki je vela iz morja, mi je kuštrala, premikala nežne sinje kodre. Zaplavala sem v razmišljanje in misli so me dvigale in dvigale, postajala sem lažja, najraje bi z mladostnim zanosom, ki sem ga imela v sebi, zapele in zavriskala v noč.

Nenadoma je silno zatreskalo, veter je ostro zapihal. S strahom sem se ozrla proti vzhodu, kjer so se kopicili temni oblaki in se kot bližajoči se sovražnik hitro pomikali proti meni. Oblil me je strah, lasje so se mi naježili, srce mi je jelo močnejše biti. A nisem se ganila... čutila sem lesene noge, trup sem imela trd in kamnit... kot da bi se spajal z marmornato klopjo pred hišo. Začelo je rositi, najprej rahlo in nežno, kot da bi padali beli snežni metuljčki, pozneje vedno bolj divje in divje, dokler ni na brsteče zelene lističe ogromnega stoletja starega hrasta, začela padati toča. Debele, ledene kaplje so tolkle, potolkle nežno cvetje v babičini gredici, mi premočile obleko in lase... svetli fosforescentni bliski so slepili in rezali temne nevihtne oblake, sveti Elija je še dalje valil sode po božjem rajju,... a jaz se nisem premaknila. Čutila sem v sebi neznanški upor, kljubovala sem razdirajoči nevihti. Še naprej sem pogumno zrla in napredovala v noč... niso me plašili strahotni bliski, niso me ustavljali hudobni nalivi dežja. Korakala sem v neznano, blodila sem nekam, kjer me čakajo veselje in dobrota, ljubezen in mir. Veje so mi pošastno zabranjale pot, spotikala sem se ob mokre korenine hrastov in jelš, meglica mi je kot tanka poročna tan-

čica meglila pogled, sova se je plašno glasila na bližnjem drevesu. Dež je lil vedno močnejše, tolmun za hišo je strahotno klockotal in se prosto izgubljal v brezmejno z mahom obloženo kamnito strugo, vidra je ostro zapiskala in švignila v brlog... jaz, moja vest, moje notranje duševno počutje pa je postajalo še bolj razdivjano. Z vsilo sem zapustila tolmun, zabredla med mokre praprotnne liste in grmiče, premočena sem bila do kože, a nek naravni mladostni zanos me je gnal dalje, dalje v Neznane planjave in terase, kjer bom končno našla to, kar sem stalno hrepeneče pričakovala: našla bom Nekaj, nekaj, kar sama sploh nisem vedela. Vedela sem le, da je tam, z odprtimi rokami, me nestrno pričakuje in želi si, da pridem k njemu; želi si, da ga toplo objamem in ga materinsko pritisnem na srce.

Preplavljale so me stalno nove skrbi, da ne bom pravočasno prispela na kraj, na samotno kraško gmajno, kjer me čaka On. On, za katerega sem dala srce, On, za katerega sem

se zgubila v temnem gozdu. On, ki me željno čaka... Premočena sem bila, v duši pa me je vročično grela in žrlo... plavala sem - v Neznano.

Zatreskalo je, polkna na majhnih linah podstrešne čumnate so s treskom pokala in tolkla ob stari kamniti zid. Bršljan, ki je skozi line lezel v sobo, je kot slavnostna zastava na drogu plapolal v nevihtni burji... ležala sem pod toplo pernico in pleplašeno zrla v strop, kjer so kraljevale goste pajkove mreže, natančno prepletene bele pajčevine. "Doma si," se je glasila pamet, "pod streho si. Le zaspri, drago dete moje, bile so le hude sanje, le zaspri. Varovala te bom." Blaženo sem legla in se nemudoma potopila v miren sen.

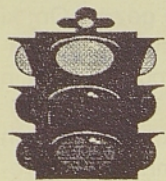
Srebrna zavesa bližajočega se jutra pa se je, v ostrem šviganju oddaljujočih se strel, nežno spuščala nad belo kraško vasico. Moja duša je bila mirna, le tu pa tam je vanjo zalajal pes prespale more.

Zulejka Paškulin

Kritika: Prozni sestavki izražajo mladostno iskanje in problematiko. Prehaja iz sanjskega sveta v realnost, ki jo predstavlja svet in to je odlika te proze.



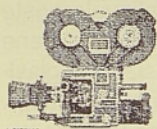
Na proslavi ob 100-letnici rojstva slikarja Avgusta Černigoja v Lipici so sodelovali predvsem mladi. Z mladimi je slikar in pedagog Černigoj tudi za življenja največ delal.



POZOR, POZOR!!!

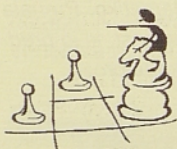
Pri MOSPu se začneja nova sezona

Pri MOSPu (Mladi v odkrivanju skupnih poti) se pričeneja nova sezona! Tudi letos vam ponujamo zelo zanimive aktivnosti: raznorazne tečaje, izlete, potovanja in predvsem zabavne večere v naši družbi.

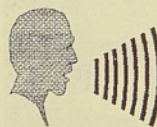


Tudi letos vam nudimo možnost, da se z nami učite **angleščine preko filmov v originalu**. Vsak drugi četrtek, s pričetkom ob 20. uri, bodo predvajani najnovejši filmi. Prvi film bo 29. oktobra, seveda na našem sedežu. Pridite tudi vi, imeli boste možnost, da si z majhnim prispevkom ogledate filme v izvirniku kot v pravi kinodvorani!

Kaj pa ob četrtnih, ko ne bodo na vrsti angleški filmi?!? Odgovor na to vprašanje je seveda **Kino klub**. Morda ste tudi vi med tistimi, katerim so vseč Kubrickovi filmi, ali radi gledate take filme, ki jih po televiziji redkokdaj ali nikoli ne predvajajo? No, potem takem vam bodo Kino-klub-večeri res vseč. Začetek bo prav tako ob 20. uri, prvi film pa bo na sporedu 15. oktobra.



Vam je vseč igrati šah? Nimate soigralcev, da bi poskusili? Bi se radi naučili? No, potem pa pridite ob petkih zvečer ob 20. uri na naš sedež. Prvič se bomo srečali 16. oktobra; čaka vas večer z naslovom "**Šah zares in za hec**". Srečali se boste z drugimi ljubitelji šaha, s katerimi boste lahko vadili, resno igrali in se marsičesa naučili pod vodstvom Mitje Petarosa (drugega nagrajeca v šahu na letošnjih športnih igrah v Nabrežini).



Novembra bo še potekal **Tečaj lepe govornice**, ki ga Radijski oder organizira v sodelovanju z MOSPom. Tečaj bo razdeljen na prvo in drugo stopnjo. Ob koncu tečaja bodo vsi redni obiskovalci dobili priznanje. Tečaj je odprt vsem: študentom, profesorjem, že zaposlenim, upokojenecem... in vsem, katerim je slovenski jezik pri srcu. Informativni sestanek bo 4. novembra ob 19. uri na našem sedežu.



Če vam je vseč plesati in bi se radi naučili plesov, kot so: mambo, valček, fox trot, cha cha cha... in še mnogih drugih, se nam pridružite, ne bo vam žal! Novembra se bo začel **Plesni tečaj**. Razdeljen bo na prvo stopnjo (začetniki) in drugo stop-

njo - izpopolnjevalno. Prvo srečanje bo 28. oktobra ob 20.30 v Finžgarjevem domu na Opčinah.

Morda je med vami kdo, ki ima raje modernejše oblike plesa. **Funky ples** je kot nalašč za vas! Ste premladi? Ste prestari? To ni važno, tečaj je odprt vsem, ki čutijo v sebi ritem glasbe. Skupaj se bomo razgibali, zabavali in se naučili tega prekrasnega plesa. Ne mislite, da niste sposobni, poskusite, videli boste, kako je zabavno! Tečaj se bo začel marca ob petkih zvečer.



Marca se bodo začela tudi "**Plesno-gibalna soočanja**". Na teh srečanjih boste s pomočjo čutov spoznali svoje telo in razvili nove načine izražanja. Prišli boste v stik z drugimi in z okoljem na nov, pristnejši način. Izkušnja bo seveda nepozabna.

V okviru MOSPa deluje tudi Mednarodni krožek, ki ponuja razne izlete in seminarje v tujini. V kratkem bomo dobili informacije o novoletnih potovanjih za študente. O tem bomo poročali v tisku.

MOSP je odprt vsem, študentom, profesorjem, že zaposlenim, brezposelnim... Naš namen je, da slovenski mladini nekaj ponudimo, da skupaj rastemo in se izpopolnjujemo. Krog prijateljev postaja dan za dnem širši, zato pridite tudi vi, povabite tudi prijatelja, skupaj se bomo zabavali.

Za vse podrobnejše informacije glede tečajev in pobud in za prijave lahko kličete na naš sedež, na ul. Donizetti 3, od ponedeljka do petka od 9. do 17. ure, vprašajte po Alenki (tel. 040-370846).

Pričakujemo vas!

RAST, mladinska priloga Mladike,
34133 Trst, ulica Donizetti 3
Pripravlja uredniški odbor mladih.

Pri tej številki so sodelovali:
Štefan Pahor, Breda in Tomaž Susič,
Lucia Lombardo, Katja Volpi, Erika Hrovatin,
Francesca Simoni, Peter Jevnikar,
Zulejka Paškulin in Katarina Fistrovič
Številko je uredila Jadranka Cergol

Trst, oktobra 1998

Tisk graphart
Obrtna cona Dolina 507/10 - Trst
Tel. 040/8325009

S.O.S.

Poletje, ki je za nami, je bilo nedvomno zaznamovano od nenavadno obširnega fenomena - begunstva. Skozi celo poletje se je namreč slišalo o navalih ljudi, ki so na najrazličnejše načine skušali pripluti na evropske obale, z upanjem na svobodo, mir in delo.

Veliki navali iz Severne Afrike, Tunizije, Albanije in Kosova so sprožili nemir v zainteresiranih državah Franciji in - predvsem - Italiji, ki nanje nista bili pripravljene. "Problem" (tako je bil obravnavan) priseljencev so skušali razrešiti na več načinov. Sprva so poskusili razmestiti ljudi po tako imenovanih sprejemnih centrih; tej rešitvi

pa so sledili raznorazni protesti s strani italijanskih državljanov in pa nemiri med priseljenci samimi. Druga možnost je bila, da bi se priseljenci vrnili v domovino. Ta rešitev se je zdela precej primerna (če ne upoštevamo, da so bili med priseljenci tudi politični ubežniki, katerim je vrnitev v domovino po vsej verjetnosti pomenila smrt), vendar je imela svoje zaplete: sonarodnjakov v nekaterih državah očitno pretirano ne pogrešajo.

Pojav, ki smo mu bili priča v teku tega poletja seveda ni tako enostaven, da bi se ga lahko z eno samo rešitvijo odpravilo. Sprva moramo upoštevati, da so razlogi, ki so ljudi privedli k temu, da so vse svoje imetje investirali v tvegano potovanje v neznano, različni. Zato ne moremo na isti način obravnavati priseljence, ki

zapusti domovino, ker mu ilegalna združenja garantirajo dober zaslužek na račun npr. prostitucije, in pa celotne družine, ki je zapustila dom in državo iz golega strahu pred vojno, se pravi pred smrtjo.

Situacija torej, kot že omenjeno, ni enostavna. Iz tega razloga pa je še toliko bolj očitno, da se ena sama država (ki ima med drugim dovolj težav z razlikami med svojimi državljani) ne more lotiti razreševanja problema, ki se zaradi odprtih meja zvrča na celotno Evropsko skupnost.

Masivni prihod priseljencev je torej problem evropskega merila in ga je treba kot takega tudi obravnavati. Dodatna preizkušnja torej za skupino, ki si obeta združitvev ne le na ekonomski, pač pa tudi na socialni ravni.

Erika Hrovatin

GLASBA

Beastie Boys zopet na sceni

New Yorški punk-rap-funky trio Beastie Boys je zopet na sceni z novo CD ploščo. Hello nasty (to je naslov nove plošče) je že na prvem mestu ameriških lestvic in to tudi zaslužen, saj je to res izreden album. Beastie Boys so začeli v osemdesetih z mešanico punk-a in rap-a. Takrat je njihova plošča Licensed to Ill odprla nove poti v rock glasbi. Danes se torej B-Boys (ne Beach, ampak Beastie) vračajo in iščejo nove izzive za svojo glasbo. Hello nasty je vulkan glasbenih slogov, citatov, sampliranih zvokov, ritma in besed. Zgleda kot da so trije "dečki" hoteli pokazati svetu svoj glasbeni izvor, ki temelji na funky glasbi iz sedemdesetih let, pa tudi na newyorški jazz sceni, pa na komputernih in zvokih iz video iger. Te glasbene izvore smo že spoznali v plošči The in sound from way out, tukaj pa jih B-Boysi še bolj predelajo in mislim, da lahko brez skrbi rečem, da so napisali novo stran v zgodovini rock glasbe. Poleg tega da je plošča res na zelo visokem kvalitetnem nivoju (enostavno rečeno je prava umetnina) ima celo kopico komadov, ob katerih bomo lahko plesali in se zabavali celo zimo. Naj povem še to, da je producent te plošče skupaj s B-Boysi samimi strokovnjak za glasbo sedemdesetih let in pa odlični klavirist Mario Caldato Jr.

Osebnost se mi zdijo najboljše pesmi Body Movin', Intergalactic, Three MC's and one DJ pa še

Can't, Won't, Don't stop, vsekakor izbira ni bila lahka, saj je celotni album na izredno visokem nivoju. Vsem svetujem nakup, saj to je "sound" naslednjih let.

Štefan Pahor



GODZILLA

Končno je v kinu na ogled težko pričakovani film o orjaški igvani Godzilli, ki je tokrat že triindvajsetič zalomastila. Japonec Tomoyuoki Tanaka si jo je zamislil že leta '54. Reklama nam je film opisala kot moderno verzijo že zastarelih filmov pošasti, prihod mutantskega plazilca pa so že zdavnaj naznanili videoclipi pesmi iz soundtracka.

Film se začne tako, da neznana sila napade več ribiških ladij na Pacifiku, preživeli mornar pa šepeta besedo Gojira, ime pošasti iz japonske mitologije. Žival, ki pušča za sabo sledove radioaktivnosti in orjaške stopinje, priplava do New Yorka in vojaške sile takoj pokličejo na pomoč znanstvenika Tatopoulosa (Matthewa Brodericka). Ta s časom dožene, da je Godzilla prvi znani primerek nove vrste ži-

vali, ki je nastala zaradi genetske mutacije. Tega pa so seveda krivi francoski atomski poiskusi. Znanstvenik ugotovi tudi, da bo žival kmalu odleгла jajca. Tako poleg nevarnosti, ki jo predstavlja po mestu sprehajajoča se pošast, se pojavi še druga: kaj, če New York napadejo še druge Godzille?

Režiser ne opisuje Godzille kot hudobno in neumno pošast, temveč kot navadno žival (sicer nekoliko večjo od drugih), ki trpi zaradi napak človeka, ki hoče vse popraviti le z nasiljem.

Poleg edinstvenih zasledovanj res orjaške Godzille s helikopterji med canyoni nebotičnikov sledijo gledalci dejanjem neuspešne častnikarke, znanstveniku Tatopoulosu in simpatični skupinici francoskih tajnih agentov, ki imajo nalogo prikriti krivde Francije (nekoliko brezupna naloga, kaj pravite?). Ta skupina ljudi se znajde v gnezdu s stotinami jajc prav v trenutku, ko se začenejo odpirati. Znajdejo se v položaju, ki neizogibno spominja na junake Jurassic Parka med velociraptorji.

Posebni efekti so res izredno učinkoviti, morda še preveč. Večkrat gre lahko gledalcu na smeh, saj so nekatere scene naravnost neverjetne. Ni jasno, če Godzilla teži bolj k dramatičnosti ali parodiji, kar je za film, ki bi moral biti napet, zelo negativno. Verodostojnost filma postane tako vprašljiva.

Zelo me je razočarala neelegantna rešitev vključevanja pesmi iz soundtracka; priznati pa je treba, da so si pesmi med sabo zelo različne in če bi jih vključili, kakor je treba, se ne bi film sploh več razlikoval od kakega Puff Daddyjevega ali Jamiroquaijevega videoclipa.

Kot pač tudi drugi soundtracki v Ameriki, je ta dosegel velik uspeh. Plošča vsebuje nekaj coverjev (npr. Heroes- Wallflowers) pa tudi nove pesmi, kot zelo zanimivo Jamiroquaijevo Deeper Underground. Veliko polemik je povzročila Puff Daddyjeva rap verzija pesmi Kashmir Led Zeppelinov, ki je menda zelo razjezila fanse slavne rock skupine iz 70. let (dvomim, da upravičeno). Pri plošči so sodelovali še Rage against the machine, mladi Days of the new, Foo fighters, Silverchair, Green day, idr.

Močno reklamizirani film je po svoje zanimiv, saj nam nudi dve uri zabave (s smehom vred), posebnih efektov in neverjetnih scen, kot se pač spodobi za podobne filme. Več gledalec ne sme pričakovati; še manj pa si sme med gledanjem filma postavljati vprašanja kot: kako je mogoče in zakaj. In še to: je Godzilla dovolj velik za vaše okuse?

Peter Jevnikar

MAVRICA

*trepet tvojih rok
tvoj nedolžni pogled
in nasmeh
pa moja
nikoli dosanjana želja
biti s teboj
deliti s teboj
vso sebe
vse to
se gradi
kot kamen na kamen
v katedralo življenja
kot v mozaik
kjer ima najino srečanje
čeprav eno samo
tisoč potez
in se iz njega
mavrica pne*

Katarina Fistrovič

